

Tuần Báo Vô Vi

2 tháng 12 năm 2012

Số 110

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Bé nghe tiếng sóng, Bé có ngủ được không ?
- 2) Thế sự nhơn duyên là chuyện gì ?
- 3) Cả thế giới đang nói chuyện gì ?
- 4) Lúc này cả thế giới đều động loạn và thay đổi từ kinh tế cho đến chánh trị, tại sao ?
- 5) Bé tái ngộ cảnh nhộn nhịp nhứt trần gian này, Bé nghĩ sao về họ ?
- 6) Người tu thiền gặp trở ngại càng ngày càng nhiều tại sao ?
- 7) Nhơn loại mỗi người có một cách sống, và một cách chết khác nhau có phải không ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 19 tháng 4 năm 1994 1) Hỏi : Bé nghe tiếng sóng, Bé có ngủ được không ? Đáp : Thưa, Bé nghe tiếng sóng tự nhiên chuyển động, làm việc điều hòa không khí, Bé lại thấy rõ trật tự của càn khôn vũ trụ, từ điện năng cho đến vật thể đều có sự liên hệ mật thiết, Bé có giấc ngủ rất ngon và khỏe mạnh. Kệ: Thủy điển tương giao trí nhẹ nhàng Thông qua thiên địa chuyển tâm an Đường đời đường đạo cùng chung giác Thơ thần tâm hình sáng sáng choang.	Ngày 20 tháng 4 năm 1994 2) Hỏi : Thế sự nhơn duyên là chuyện gì ? Đáp : Thưa, thế sự nhơn duyên là việc tái ngộ trên mặt đất này. Có người gặp nhau rất thích thú, có người gặp mặt lại muốn sanh chuyện. Từ đó mà sanh ra một bộ luật nhân quả, học hoài không xong. Kệ: Lý do tái hợp chuyện lòng vòng Tạo khổ cho nhau chẳng có xong Vui hợp tựu tan cùng nhứt khí Đổi thay thay đổi vẫn cầu mong.
Ngày 21 tháng 4 năm 1994 3) Hỏi : Cả thế giới đang nói chuyện gì ? Đáp : Thưa, cả thế giới đang nói chuyện đã rồi, gọi là lý luận của học giả, tạo loạn cho nội tâm, mà đánh quên lãnh vực thanh tịnh của chính họ, làm việc không cần thiết, tự hại tâm thân. Kệ: Ổn định không hành, hành loạn động Cầu xin bất chánh lại ước mong Khổ không tự giải nhờ tha lực Thế giới đảo điên tự tréo tròn.	Ngày 22 tháng 4 năm 1994 4) Hỏi : Lúc này cả thế giới đều động loạn và thay đổi từ kinh tế cho đến chánh trị, tại sao ? Đáp : Thưa, lúc này cả thế giới đều động loạn và thay đổi; chứng minh bất cứ một việc gì rồi nó cũng phải phát triển, và đổi thay theo chiều hướng tiến hóa của định luật giao cảm giữa Trời và Đất. Lòng đất thì cực nóng. Trời xanh lại cực lạnh xoay chuyển theo định luật vô cực của vũ trụ. Kệ: Chuyện hay mặt đất chẳng bền vững Sống tạm kết duyên chớ vội mừng Tan tựu, tựu tan là định luật Quy không tự thức giải từ từng.
Ngày 23 tháng 4 năm 1994 5) Hỏi : Bé tái ngộ cảnh nhộn nhịp nhứt trần gian này, Bé nghĩ sao về họ ? Đáp : Thưa, cảnh rất nhộn nhịp vì cuộc sống, nhưng mọi người đều có một nhiệm vụ của chính họ: Tiến hóa trong định luật an bài của Trời Đất, cộng với trật tự, tự nhiên và hèn nhiên của chính nó, rồi đâu cũng sẽ vào đấy! Kệ: Bôn ba trật tự chẳng về đâu Tiến hóa thân tâm rõ nhiệm mầu Thiên địa tuần hoàn không được nghỉ Học xong bài học tiến không cầu.	Ngày 24 tháng 4 năm 1994 6) Hỏi : Người tu thiền gặp trở ngại càng ngày càng nhiều tại sao ? Đáp : Thưa, người tu thiền gặp trở ngại càng ngày càng nhiều, chứng minh sự tiến hóa của tâm linh có chiều phát triển, gặp nhiều nghịch cảnh hơn, nhiên hậu mới có cơ hội thông cảm chính mình nhiều hơn, dứt khoát thực hành hướng về thanh tịnh, tha thứ và thương yêu, mọi việc sẽ được tốt đẹp hơn. Kệ: Chiều sâu tâm đạo vượt trùng dương Trở ngại núi sông tự mở đường Xuất phát chơn hồn chuyển xuất ngôn Quy y tam bảo sống vô lường.

Ngày 25 tháng 4 năm 1994

7) Hỏi : *Nhơn loại mỗi người có một cách sống, và một cách chết khác nhau có phải không ?*

Đáp : Thưa, hơn loại kể cả cầm thú mỗi một đơn vị tiến hóa khác nhau, tùy theo luật nhân quả của phân hồn. Chỉ có luật nhân quả mới đáp lại luật công bằng cho mọi tâm linh.

Kệ:

Giáng sanh tiến hóa hành trình động
Khai triển tâm linh tiến một vòng
Sống động tình Trời đang quán xuyên
Quy y chơn giác xét phân minh.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Luận Đàm II

Thầy: ... (nghe không rõ). Cho nên người đời phải hiểu nếu mà tôi tiên tri được tương là tôi đặt được vấn đề này, vấn đề kia, vấn đề nọ. Chúng ta đều sống trong không ngờ. Tại sao? Vì cái cảnh luân hồi của con người nó đi trong cái chỗ kêu bằng hồn độn nó mới sanh ra tại thế luân hồi làm con người. Sau cái hồn độn đó quên tất cả những quá trình nhiều người đã qua âm phủ đã học những cái bài rất đau đớn khổ cực và hèn chừa bỏ những cái sự sai lầm của chính mình đã làm. Cho nên cái phần còn lại trong bản tánh con người có nhưng phải có tại vì thiếu thanh tịnh. Nếu thanh tịnh các bạn xét thấy rõ tôi có cái tật xấu đó. Cho nên, tôi phải luân hồi lại thế gian tôi không được tiến triển lên cõi trên, tôi phải gặp những nghịch cảnh đau khổ như thế này để mà tôi sửa trị tâm hồn tôi trong chu trình tiến hóa. Cho nên chúng ta vì thiếu thanh tịnh mà thôi. Cho nên, ngày nay Thượng Đế đã ban ơn cho tất cả khắp thế giới có cơ hội học thiền ngay tại Mỹ, tại Pháp, tại Việt Nam các nơi đều chú trọng về cái thiền giác. Để chi? Để thanh tịnh và để hiểu rõ sự sai lầm của chính mình, để ăn năn hối cải, đừng có chối và tự biện hộ và làm sai lạc đường lối của chân lý.

Cho nên mỗi mỗi chúng ta tu rồi chúng ta sẽ thấy rõ sự sai lầm của chính mình. Nếu chúng ta không sai lầm chúng ta không có luân hồi xuống thế gian mà đi trong cảnh sanh, lão, bệnh, tử, khổ như thế này, tự cho mình là không có lỗi thoát. Mà ngày nay các

bạn có cơ hội hiểu cái cơ duyên để tu và xuất hồn là thấy cái hồn mình bất diệt, không bị tiêu diệt. Tất cả tôn giáo đã chứng minh rằng hồn con người không tiêu diệt thì chúng ta phải đi tới vô cùng tận, thực hiện vô cùng thương yêu mới thấy rõ mình, mới thấy rõ tình thương của Thượng Đế đã vì chúng sanh. Tình thương của Cha Mẹ gần nhất đối với mình thế Thiên hành đạo giúp đỡ cho chúng ta có ngày nay mà chúng ta có thể quên tình thương yêu quý của Cha Mẹ. Cha Mẹ không bao giờ quên chúng ta. Nhiều người sai lầm ở điểm đó mà tự đọa lấy mình mà thôi. Người tu quan trọng là phải giữ chữ hiếu. Nếu chúng ta không biết giữ chữ hiếu không nên tu, hơn là tu. Đừng nói tôi tu đây rồi tôi làm thầy cha tôi, không được. Ông Phật có thành công đi nữa cũng có Thượng Đế mới có ông Phật. Có Cha Mẹ sanh ra làm con người mới tu thành Phật. Chớ không có Cha Mẹ sanh ra làm sao thành Phật, thấy rõ chưa? Nhiều người tu chỉ đặt ông Phật mà quên Thượng Đế, cái đó cũng lâm vào cái tội. Cho nên nhiều vị ở trong chùa tu, chết tại sao đi xuống địa phủ để làm gì? Chưa thông kinh kệ, chưa minh chơn lý, ca tụng chơn lý mà chưa minh chơn lý, không làm sao đưa người ta đến chỗ bến giác được. Cho nên gặp những sự đau khổ triền miên cho nên tâm tư của mọi người đang có sự đau khổ vì thâm thập ngoại cảnh quá nhiều, quên nội cảnh của chính mình. Người tu phải trở về với chính

mình để hiểu mình mới là thật sự người tu. Cho nên các bạn tu đó, tìm tôi là ai? Tôi là ai? Luôn luôn hỏi tôi là ai thì các bạn sẽ ngộ đạo. Khi mà biết được mình là ai là mình ngộ đạo rồi, không bao giờ bị luân hồi nữa. Phải cố gắng nhớ cái lời tôi nói tôi là ai trong lúc giờ phút công phu động loạn biết tôi là ai thì tự nhiên sẽ đi tới.

Chúng ta tu những người thiên lâu, tại sao nó thấy bộ đầu rút nhẹ? Đó là thanh điền. Mà cái thanh điền đó là gì? Thanh điền đó là tiến hóa vô cùng. Còn thể xác con người bị giới hạn. Cho nên, tại sao chúng ta tu cứ nói chuyện điện điện không hà? Bản thể con người có nhân điện, mà chúng ta tập trung cái điện bộ đầu rồi thì cái điện xuất phát hòa hợp với điện càn khôn vũ trụ nó mới đi tới vô cùng tận được. Cái đó là cái cảnh đời đời. Thể xác chúng ta không có trong cái cảnh đời đời, bị giới hạn. Sanh, lão, bệnh, tử, khổ, giới hạn. Học qua cái khóa này rồi phải chuyển qua cái khóa khác. Cái đó là định luật đương nhiên phải có. Cho nên không nên mê tín rằng tôi tu cái pháp này tôi được làm giàu. Tôi tu cái pháp này rồi tôi được cái gì may mắn hơn, không phải tôi nói tu cái pháp này. Tôi chịu sửa tôi thì tôi mới tiến hóa nhanh hơn, nhớ cái câu đó. Chớ đừng sống trong ý lại nữa. Nhiều người đi chùa, đi nhà thờ chỉ sống trong ý lại đâu làm đúng ý Chúa. Vô chùa không làm theo lời Phật thì bị kẹt một đồng đó thôi, không có phát triển.

Cho nên, hôm nay tôi có cơ hội và tôi đã cho các bạn biết rằng tôi không có hẹn ngày nào đến nhưng mà hôm nay lại có cơ hội đến, có cơ hội đến với các bạn trong tình thương yêu mật thiết của chúng ta, cái chuyện đó phải Bề Trên sắp đặt không? Nhiều người xung quanh đây cũng có nhiều người chưa ai biết ai nhưng mà vẫn vui vẻ trong tình thương.

Cho nên thời buổi bây giờ Thượng Đế đã chuyển qua một cái cơ: tình thương và đạo đức. Cho nên chúng ta nên cố gắng xây dựng, tự xây dựng lấy mình kiếp này không nên tiếp tục để cho thiên hạ sai nữa nhưng mà chúng ta phải để cho Thượng Đế chiếu cho chúng ta càng ngày càng sáng hơn để làm việc vì chúng sanh, vì mảnh đất phù sanh này để đem lại sự hòa bình thương yêu. Các bạn sống trên đất Pháp này, cái chỗ tuyệt đối tự do, xây dựng biết bao nhiêu nhân tài trên mảnh đất này, tâm linh cũng có nữa, tu học cũng có nữa nhưng rất ráo ròi các bạn thấy chỉ có phương pháp sửa mình mới là chánh pháp mà thôi. Còn nếu mà ý lại là tà pháp. Khi chúng ta ý lại chúng ta thuộc về tà mà thôi. Còn nếu mà chúng ta chánh pháp rồi chúng ta chỉ tiến hóa đi

lên thôi không có bị kẹt nữa. Chúng ta mới thấy đi tới sự vô cùng tận được. Cho nên, tôi đến đây để gặp các bạn cũng do Bề Trên chuyển điển và tôi cũng rất vui vẻ để gặp các bạn cũng như người ngoại quốc, cũng như người Việt Nam ở đây thì chúng ta chỉ có một mà thôi, một tâm linh để tiến triển. Cho nên mọi người hiểu cái phần hồn là tâm linh của họ thì họ sẽ đi đến sự tốt đẹp ở tương lai vô cùng tận. Tôi cũng nói vài câu tiếng Pháp để cho những bạn Pháp được hiểu. (8:23-16:50 -- Thầy giảng bằng tiếng Pháp)

Cho nên, cái chuyện nói này giờ đó chỉ một phần thanh điền để cho mọi người được hiểu biết. Bây giờ chúng ta nói lại người dân Việt Nam ở khắp thế giới. Ai đưa đi? Chánh phủ nào có tiền đưa người dân Việt Nam đi khắp thế giới, để làm gì? Trước kia chúng ta chưa đến cái chỗ văn minh chúng ta thiếu thốn rất nhiều. Khi chúng ta đến rồi chúng ta thấy còn thiếu thốn hơn nữa, thấy không? Không theo kịp được đà tiến của văn minh. Mà ngày nay người Việt Nam khắp thế giới đều có, không nhiều thì ít cũng đã học được văn minh của vật chất. Rồi ngày nay có cơ hội học được tâm linh nữa, rồi một ngày nào hội tụ đó Thượng Đế sẽ đưa chúng ta về quê xưa chốn cũ. Lúc đó vui vẻ biết là bao nhiêu. Chúng ta có nhiều bạn ở thế giới lần lần các bạn tu sẽ giải thích cho họ biết rằng đây là con đường duy nhất để đi trở về với nguồn cội. Không phải tôi phải đích thân đi nói cho từng người một nghe, rồi đây các bạn sẽ là tôi để nói chuyện với người khác khắp thế giới để họ hiểu, để họ tu mà đó trong đó là người Việt Nam đau khổ nhất. Sau cái đau khổ đó mới tìm ra hạnh phúc đời đời. Rồi cái hạnh phúc đó sẽ truyền bá cho mọi nơi, mọi giới để cho mọi người tiến hóa. Chúng ta trở nên một chiến sĩ của Thượng Đế, phải dày công đi, không nên lãng phí, cơ hội không có nhiều, thì giờ rất cấp bách các bạn thấy thế giới đang thay đổi không có một xứ nào được yên hết. Đó là ý muốn của Thượng Đế để diu dắt con Ngài trở về với Ngài nếu chúng ta không chịu thì tự nhiên chúng ta đã gạt chúng ta luôn. Có cái cơ hội tu này nên nắm giữ lấy mà tu, không nên quên nó. Cái điều quan trọng là trở về quê xưa chốn cũ, không nên quên nó mà bám theo cái phàm ngã là cái bản thể hữu hạn không nên bám nữa, tưởng về phần hồn để tiến tới vô cùng tận. Chúng ta không bị giới hạn bởi một ai trừ phi chúng ta làm biếng mà thôi. Cho nên cái pháp này chỉ có cái làm biếng là hại thôi, siêng năng chắc là phải được. Hiện tại tôi xa Việt Nam nhưng mà những người ở Việt Nam

đều tiến triển rất mau. Vì sự thương yêu, vì sự thương nhớ đó mà họ suy tư về Đấng trọn lành, do đó họ đạt tới pháp. Rồi một thời gian sau đây tôi không gần các bạn rồi các bạn cũng đạt, cũng nhớ đến tôi, cũng nhớ đến những vị đại giác rồi các bạn sẽ tu sẽ tiến thì cái sự đầm ấm sẽ về với các bạn cả càn khôn vũ trụ đang giúp các bạn tiến hóa. Con náo áo ấm thực hành để tự đạt, nếu không thực hành thì rất uổng cho cái kỳ ba này. Ai có cái gì thắc mắc có thể hỏi. Có ai muốn hỏi cái gì?

Các bạn tu có cái chuyện gì thắc mắc về cái phương pháp công phu. Cái phương pháp công phu là cái phương pháp trị bệnh.

Bạn đạo: Nếu mà thân đau ... (nghe không rõ).

Thầy: Thân đau hả. Tu cái pháp này thân đau hả?

Bạn đạo: Có người đau thân...

Thầy: Tu cái pháp này khi mình ngồi xếp bằng đó là cái pháp trị thân. Bởi vì tại sao cái thân nó yếu? Nó không có đủ nước cung cấp nhưng mà những người nó xài quá rồi cái thân hư rồi đó có hơi khó mà hết sức cố gắng thiền mới được.

Bạn đạo: Phải ngồi cho lâu.

Thầy: Phải ngồi, phải làm Pháp Luân nhiều, làm Pháp Luân nhiều mới được.

Bạn đạo: Pháp Luân nhiều mới trị được bệnh.

Thầy: Chỉ có Pháp Luân mới trị được cái bệnh đau thân nhưng mà phải ngồi xếp bằng.

Bạn đạo: Ngồi xếp bằng..

Thầy: Cứ ngồi xếp bằng này là nó trị, hai cái thân này, hai trái cật nhờ cái nước nó cung ứng vô trong cái cật nó mới mạnh được.

Bạn đạo: Có nhiều khi con ngồi con bị đau...

Thầy: Làm Pháp Luân liên, làm Pháp Luân cho nhiều đi. Hễ làm không được nằm làm Pháp Luân.

Bạn đạo: Còn có người bị đau thì khó trị.

Thầy: Nếu mà họ chịu cũng làm được vậy. Tôi hỏi trước tôi cũng yếu thân, tôi cũng làm được nè. Mà họ tin rằng cái pháp này có thể cứu họ nếu họ không tin không được. Chắc chắn là sửa cái thân và giúp cho bộ óc sáng suốt.

Bạn đạo: Khi mà con Soi Hồn ngồi thẳng lưng thì thấy nó đau ở chỗ này.

Thầy: Cái đó là cái thân nó có chuyện rồi đó phải làm Pháp Luân cho nhiều. Sẵn tôi có ở đây tôi trị cho ít lần hết, không có gì hết.

Bạn đạo: Vậy con bị yếu phải không Thầy.

Thầy: Yếu thân. Đi tiểu nhiều không.

Bạn đạo: Dạ có khi nhiều khi ít khi đang có kinh đó Thầy....

Thầy: Cái đó phải trị.

Bạn đạo: Ông Tám sao có khi con ngồi nó đau...

Thầy: Cái đó phải làm Pháp Luân liên, giải bởi vì cái thân có chuyện rồi đó, thân có chuyện.

Bạn đạo: Chùng nào ngồi mới bị đau.

Thầy: Cái thân có chuyện rồi đó. Bữa nào rảnh tôi châm cho.

Bạn đạo: Đám con nó cũng vậy...

Thầy: Đau thân, đau xương sống.

Bạn đạo: Nó đau mà nó tê.

Thầy: Châm cái nó thông hà. Bởi vậy nó dễ. Bệnh nó nhiều không?

Bạn đạo: Thừa ông Tám, có nhiều khi con đau ở chỗ này là sao ông Tám.

Thầy: Tôi trị cái nó hết hà. Cái đường kinh nó không đều, không đều nó bị cái đó.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Được chứ, hết chứ, làm nó hết. Cái Pháp Luân này trị nhiều bệnh lắm, trị tất cả trong cơ thể. Hồi trước, tôi cũng không tin, tôi bị đau lưng. Tôi khò xuống như vậy tôi bị chóng mặt, sau ông Tư nói làm cái pháp này hết tôi mới làm. Làm hết, mà tôi làm sáu tháng liên tục mà tôi rảnh là tôi làm, tới hồi tôi nghe được xương sống cụp cụp là tôi hết luôn. Hết rồi, tôi cũng quên luôn, nó hết hồi nào mình không hay, khỏe tới vậy.

Bạn đạo: Hết mà không biết cái đó là con chứng mình cái đó được.

Thầy: Hết.

Bạn đạo: Giờ con hết mấy tháng nay ... (nghe không rõ).

Thầy: Cứ làm cái Pháp Luân, cái Pháp Luân nó trị bởi vì cái đó nó liên kết theo y học nó về đốc mạch. Cái đốc mạch thông thì cái đó nó hết.

Bạn đạo: Nhiều khi con nằm chiêm bao thấy thầy Tám lại chữa bệnh...

Thầy: Cái đó nhiều khi tôi cũng có đi ban đêm rất nhiều, giúp rất nhiều. Thành ra cái việc của tôi nó nhiều hơn người thường, nói với người thường nghe không ai tin. Bởi vì hỏi chứ bây giờ nếu mà chị đi được lấy gì chị đi chơi hả chị cũng phải đi giúp người ta, phải không? Cái đó đương nhiên phải có. Cho nên, người ta không hiểu mà hỏi ông ngủ nửa đêm lờ mờ khò ngồi dậy làm gì? Có nhiều chuyện tôi làm (Thầy cười.) phải ngồi dậy. Đi ngủ sướng hơn chứ, phải không?

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Tập ngủ ngồi, tập ngủ ngồi được cái lưng nó cũng mau hết bệnh, ngủ ngồi nó khỏe lắm.

Bạn đạo: Thừa Thầy ngủ ngồi...

Thầy: Diên. Ngủ ngồi mình ngồi dựa trên cái ghế mình ngủ, nói chuyện ngồi dựa trên cái ghế ngủ.....Nó phải thiền để tăng sức khỏe. Nếu mà nó muốn trị thì tôi cũng có thể trị cho nó được.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Có người bị năm chục năm, tôi trị người năm chục năm ở Manila năm chục năm.

Bạn đạo: Thừa Thầy có lâu không Thầy.

Thầy: Không lâu, trị mất mấy tháng, sợ không có đủ thì giờ nhưng mà chỉ nó làm Pháp Luân cho nó khỏe.

Bạn đạo: Có làm nhưng mà mỗi khi mà trở trời, con mệt trở lại.

Thầy: Cấm không cho nó ăn trái cây. Nó phải ăn cái gì có gừng ở trong đó.

Bạn đạo: Có cử gì nữa không Thầy.

Thầy: Cấm ăn thịt gà, tôm, cua cái đó không ăn được.

Bạn đạo: Ăn rau nhiều hơn hả Thầy.

Thầy: Rau thì phải có miếng gừng, phải có khứ phong...thịt bò...

Bạn đạo: ... (nghe không rõ). Nó bị mười năm rồi và bây giờ bác sĩ nói tìm ra có chất gì lạ ở trong máu ... (nghe không rõ).

Thầy: Cái đó nhiều khi nó bị cancer máu hả?

Bạn đạo: Không phải cancer máu, Thầy. Vì mới cách đây một vài tuần bác sĩ nói cho con biết có chất gì lạ ở trong máu mà lần đầu tiên người ta thấy nhưng mà bây giờ chưa biết là chất gì nữa.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Nanterre ngày 09-11-1980)

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 13 tháng 7 năm 1974

Tâm không chuyển hóa Di-Đà tiến
Sắc khí cảm minh pháp chuyển huyền
Thực giải chuyên hành tâm thức giác
Cảm minh không động tự tham thiền

Khai minh chuyển hóa tạo duyên
Tiền căn tái hợp nối liền hóa sanh
Mỗi thân mỗi thể mỗi hành
Chuyển theo giờ giấc tâm thành chuyển giao
Hồn thời dễ dãi ra vào
Tâm thời không động muôn màu cảm thông
Tiến theo đà tiến hóa công,
Trong không mà có khỏi phòng khỏi lo
Chuyên hành chuyên sửa tự dò
Quanh co cũng tiến trực đồ cũng đi
Chẳng còn nuôi dưỡng sân si
Cảm minh đời đạo thân thì an khương
Càng tu càng tiến càng tường
Gương đời gương đạo hai đường tiên giao
Phân ra đủ sắc đủ màu
Hóa sanh sanh hóa đuôi đầu phân minh
Chuyển theo thể sự như tình
Tâm linh cởi mở cơ hình tạm yên
Đánh tan ngũ ý ưu phiền
Xét trời xét đất nối liền không ly
Bình tâm tự sống tự ghi
Vạn năng tiến giải vô vi phi thường.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả *Đào Mộng Nam*
Minh Giải *Lương Sĩ Hằng*

Hồi Bảy (tiếp theo)

ĐẠO SÔNG TAM THANH

NGHE HÀ THƯỢNG CÔNG THUYẾT PHÁP

...

Dương Sinh: Thẹn nỗi chân đệ tử còn dính bụi quá nhiều.

Hà Thượng Công: Tự hậu muốn tới đây phải rửa chân trước tại sông Hoàng Hà, không được rửa ở khoảng sông Tam Thanh này.

Dương Sinh: Sợ rằng nước sông Hoàng Hà rửa không sạch?

Hà Thượng Công: Không tới sông Hoàng Hà tâm không chết, tới được sông Hoàng Hà tâm chết lại hồi sinh. *(Bắt đảo Hoàng Hà tâm bắt từ, nhất đảo Hoàng Hà tử hựu sinh).*

Tế Phật: Nay trò ngoan Dương Sinh, thầy sẽ chỉ dạy cho con phép tẩy rửa đôi bàn chân nhơ nhớp ấy sạch sẽ nhẹ nhàng, như vậy hẳn là con được yên lòng.

Hà Thượng Công: Sự nhơ nhớp để không lợi, làm cho sạch đi được thì hay lắm, nhưng phải bằng cách sạch được chất dơ mà vẫn bảo tồn được vẻ sáng, còn không sợ rằng rửa không sạch mà còn bị tổn hại thêm, phải cẩn trọng điểm đó.

Dương Sinh: A! Chất dơ đó con đã rửa sạch được rồi.

Tế Phật: Đó! Hà Thượng Công thấy nước sông trời này diệu dụng chưa?

Hà Thượng Công: Đúng vậy, nước sông Tam Thanh cực kì diệu dụng, chỉ tiếc rằng người đời không biết tới. Thuở ban sơ, tam thanh do một khí biến hóa ra, cho nên nước sông này là thứ nước nguyên linh tinh chất mới ra đời. Nước đó cũng như

tinh huyết vì người ta thuở mới đầu thai, ai ai cũng do tinh khí của cha và máu huyết của mẹ hòa hợp nuôi lớn. Cha tức là Mộc Công, mẹ là Kim Mẫu, đục hỏa (*lửa đục*) là hỏa tinh, tinh huyết là thủy tinh, Hoàng Lão là bà, tương giao biến hóa thành bào thai rồi sinh ra người. Do đó, nước sông trời rót xuống phạm trần, chảy tràn núi Côn Lôn, tuôn ngập sông Hoàng Hà, thấm nhuần khắp Tứ Đại Bộ Châu, cho nên đất có thể sinh ra nước là do công của Hoàng Lão và tạo hóa vậy. Tinh nước lúc mới thành hình giống như con nòng nọc, tính thuộc dương giao cảm cùng tính âm trong nước hóa thành loài ếch nhái. Cho nên sự tiến hóa của nhân loại cũng cùng một cái lí là: người do khí âm dương giao cảm mà sinh ra, đạo trời làm nên người nam, đạo đất làm thành người nữ, con ngài hóa thành con bướm, nòng nọc hóa thành ếch nhái, hạt giống thành rau thành cây, sự hóa sinh của vạn vật không ngoài ngũ hành là kim, mộc, thủy, hỏa, thổ; do đó Ngũ Lão đã có công sinh ra loài người cùng vạn vật vậy. Nếu như còn có điểm hoài nghi thì có thể dùng phương tiện khoa học tìm hiểu thêm hẳn là sẽ rõ lời nói của tôi chẳng sai lệch vậy. Sở dĩ người đời tu đạo trước tiên phải lo thoát khỏi sự chi phối của ngũ hành giống như lìa bỏ mầm mống chủng tử ắt là vạn vật không sinh không diệt khi đó mới có thể trở về nguồn cội hư vô. Ngược lại nếu không thoát khỏi mầm mống này sẽ thành chủng tử luân hồi sinh sinh diệt diệt, như hạt mọc thành cây, cây lại kết hạt, hạt lại sinh cây, một hóa hai, hai hóa ba, ba hóa bốn, bốn hóa năm, một gốc chia thành muôn ngàn cái khác biệt, ý

niệm dục cầu của người nầy mầm tức thì thành chủng tử luân hồi, cho nên nói: “Lòng dục cầu nổi lên ắt sinh tử nối tiếp, ý niệm sinh ắt luân hồi sinh”. Chủng tử có thể trồng ở Trung Hoa, ở Hoa Kỳ, ở Ấn Độ, ở Phi Châu cùng muôn ngàn nước khác, song chỉ vì ngũ hành, khí hậu, thủy thổ cùng hình thái sinh trưởng khác biệt cho nên ngày nay mới không giống nhau về màu da và chủng tộc, bởi vậy kẻ tu đạo nên bỏ qua sự khác biệt bề ngoài mà tìm về nguồn gốc. Thế giới vạn vật vốn là một hạt giống của Thượng Đế ban đầu gieo xuống hóa thành, cho nên tu đạo là gom năm phương về tam thanh, thu tam thanh về một khí, vượt sông Tam Thanh trở về nguồn cội ban sơ mà đạt thành đạo quả thượng thừa vô cực, siêu thoát khỏi tam giới, cõi bỏ được sự trói buộc của năm hình, có thể tiêu dao tự tại một cách an nhiên. Công năng sáng tạo vạn vật của Thượng Đế ảo diệu như vậy, người đời há chẳng kính trọng và bái phục sao? (4)

Tế Phật: Cảm tạ Hà Thượng Công đã chỉ dạy rõ về thiên cơ.

Dương Sinh: Phía trước có một vị đạo trưởng đi tới, dung mạo rất còn trẻ trung, qua sông không dùng thuyền, theo dòng nước đi tới, không rõ có nên nhờ vị này chỉ dạy cho biết rõ về “thiên cơ” chăng?

Hà Thượng Công: Vị đó là Đạo Trưởng Thanh Vân. Dương Sinh có thể hỏi đạo.

Dương Sinh: Xin hỏi Đạo Trưởng, ngài từ phương nào tới?

Thanh Vân: Tôi từ cung Thượng Thanh tới, là đệ tử của Linh Bảo Thiên Tôn, bữa nay được rõ Tế Phật cùng Dương Thiện Sinh đạo cõi trời hỏi đạo, lòng tôi rất phấn khởi cho nên tìm tới sông Tam Thanh để mong hợp mặt. Vừa rồi Hà Thượng Công đã trình bày về nguồn gốc của sông Tam Thanh để phổ độ thế nhân, nên đã đặc biệt giảng đi giảng lại cho Dương Thiện Sinh hiểu rõ. Người đời tu đạo, lần lần thiếu trí kiên trì thành luật mất nghiêm, mỗi mỗi đều làm lần tới làm lần lui, cuối cùng trở thành vô phương cứu vãn. Thượng Đế chỉ mong cứu vớt nguyên linh nên lại cho phép tiết lộ “thiên cơ” để chúng sinh thức tâm tu luyện hầu vượt sông Tam Thanh. Còn như tôi tu đạo này chỉ cần cố gắng kiên trì hành pháp một cách tuần tự theo ba tiêu chuẩn dưới đây:

1. Thiên Thanh: Đầu người là “trời” có ẩn giấu “huyền quang linh khiếu” tức cửa ra vô màu nhiệm linh thiêng. Bình thường cửa đó đóng kín mít nên cần phải tu luyện để mở bung cửa đó ra, dẹp bỏ tư

tướng tà dâm, trừ khử ý niệm tham dục ắt thần trí sáng ngời, đài linh thiêng thông với cõi trời, một sớm dứt bỏ “tam thôn khí” tức ba tác khí ô trược để chân linh phơi phới bay thẳng tới thiên đường. Như thế gọi là “Thiên Thanh” tức trời trong vậy.

2. Địa Thanh: Bụng của cơ thể người là “đất”, từ vị thuộc thổ, ăn ngũ cốc để nuôi sống, bỏ thịt cá để giữ vệ sinh trong bụng được sạch sẽ thanh tịnh, không chất chứa thịt cá thối tha, ba tác trược khí dứt, thanh khí trở về lúc ban đầu, thần linh ắt về lại đất tĩnh. Như thế gọi là “Địa Thanh” tức đất trong vậy.

3. Nhân Thanh: Hạ bộ của cơ thể là “người”, tình dục nam nữ phát động ắt tinh huyết của họ tiết ra. Không phải vợ chồng mà bày trò dâm dục gọi là “tà dâm”, tà dâm ắt loạn âm dương, chà đạp nhân luân, tinh huyết là gốc rễ của loài người đem sử dụng một cách hoang phí vô độ, làm điên đảo thác loạn cùng hủy diệt chủng tử thiêng liêng tức là sát hại sinh linh. Tinh huyết hỗn độn ắt nước sông vẩn đục, để chỉ kẻ hiếu sắc dâm dục có câu: “Chỉ thích chuyện lá gió cành chim, chẳng thích chuyện tiên”. Chính vì thế mà ý niệm về tu đạo tiêu tan, tánh dâm dục nẩy nở, thần phách nát nhàu, hồn ma xâm nhập. Gốc dâm của cá nhân phát sinh từ dưới đáy sâu biển cả loài người, vốn là chỗ chứa tất cả những cặn bã như bản bài tiết ra, nên khi sống ngập lặn ở đó, sau khi chết hẳn là bị đọa trầm dưới đáy biển sâu âm tào địa phủ. Ngược lại, nếu như thanh tẩy được dâm căn hóa thành thiện căn, gạn lọc được khổ hải hóa thành đạo hải ắt hẳn lòng dục dứt tuyệt, thiên lý lưu hành, ba tác khí trược dứt tuyệt, nhân đạo tự nhiên nối tiếp với địa đạo mà về tới được thiên đạo. Tuy nhiên những kẻ tu hành trên đời ai nấy có chí tu đạo, tiếc rằng không lia bỏ được tâm sắc dục, tự giam mình mãi trong chốn hang hốc ngòi lạch, cho nên sau khi chết bị sóng dục cuốn đi, nhận chìm dưới đáy sông ái dục, dầy đọa chốn địa ngục để rồi lại đầu thai cõi thế, chịu luân hồi mãi mãi. Nay nhờ bề trên ban ơn cứu độ để chúng sinh tu đạo, nếu như trừ bỏ được sắc dục, vun bồi được thanh khí hẳn là ba bộ phận nơi cơ thể con người là “thượng, trung, hạ” bị bế tắc được khai thông tức thì vượt qua sông Tam Thanh chứng ngộ đạo quả vô cực về được nơi thánh cảnh Tam Thanh. Trái lại, công quả mặc dầu nhiều sau khi chết vẫn phải nhờ linh quang của Tiên Phật gia hộ cùng chịu sự nhồi nặn tinh luyện lại cho tới khi nào tâm tính đạt mức nhuần nhuyễn chân chất mới có thể cất bước đi lên nổi, mong ước chúng sinh dưới gầm trời hiểu rõ điểm này.

Dương Sinh: Cảm tạ Đạo Trưởng Thanh Vân đã ban lời vàng ngọc, mỗi tiếng mỗi câu dư âm thánh thoát cần phải lắng nghe để thực hành nghiêm chỉnh.

Tế Phậ: Thời giờ đã trễ, tôi phải dẫn đệ tử trở lại Thánh Hiền Đường, xin cáo biệt nhị vị “thượng tiên”.

Hà Thượng Công: Chớ quá khách sáo, mong gặp lại.

Dương Sinh: Con đã lên đài sen, kính mời ân sư trở lại Hiền Đường...

Tế Phậ: Đã tới Thánh Hiền Đường, Dương Sinh xuống đài sen, hôn phách nhập thể xác.

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(1) Nầy giờ chúng ta học bài lửa rồi tới cái nước, nước lửa rõ ràng nầy giờ là Pháp Thủy, nước lửa tương giao phải không? Hòa về cội thanh, tâm các bạn bây giờ nhẹ nhàng không có gì hết, phải không?

(2) Đó, thánh tâm.

(3) Thấy rõ không? Cái tâm con người, một chấp là chơn, một chấp là phàm, nếu mà theo phàm là bị.

(4) Cho nên cả tí tí năm nay mà Thượng Đế đã lo cho chúng sanh chuyển hóa vô cùng nhưng mà chúng sanh vẫn ở trong cái luật phản trắc của tình đời mà quên căn bản, mong về nguồn cội mà không chịu rời bỏ cái tâm ác trước thì không có cách nào mà có thể về nguồn cội được.

(còn tiếp)

